

เชิญตีเส้นนำเบื้องค่าสังจะหายไป
เมื่อจอนวางแผนอย่างເບີໄດ້ພົບກົບເຮົວ!

BLACK

IRIS

รัก

ลง

ร้าย

จับตาม

ทัวไช

ถูกใจร่อ เขียน

jamsai

ប្រភេទឈរ

Jamsai Love Series

BLACK IRIS รัก ลวง ร้าย จับตายหัวใจ คุกคามร่อ เสียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตราฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-0725-9

ภาพประกอบ

สินธนา คันธารัตนกุล (Dreamworm)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม

ภัทรมน ประสารสุขลาภ (kao)

จัดพิมพ์โดย

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4848

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท ออมรินทร์ บุ๊ค เช็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จงถนน

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ทั้กทาย

จុ្ញា อย่าส่งเสียงดังนะคะเพื่อนๆ สาวน้อยมายองนังกำลังถูกใครคนหนึ่งตามล่าอยู่ เขามาเป็นคราวนั้นยังบอกไม่ได้จริงๆ เขายังว่าจะหอบหานี มายองนังพกนิယายแล้วให้ม่ำสุดของกุ๊กการิ่่วมาฝากเพื่อนๆ ด้วยนะคะ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา เขยิบเข้ามาใกล้ๆ ค่ะ ๘๐๘

'BLACK IRIS รัก ลุง ร้าย จับตายหัวใจ' เล่าเรื่องราวของสาวน้อยคนหนึ่งชื่อเรียนอยู่ในมหาลัยที่มีชื่อเสียงโด่งดังทางด้านศิลปะแขนงต่างๆ วันหนึ่งเมื่อมีนักศึกษาหนุ่มคนหนึ่งย้ายมาอยู่ใหม่ เพื่อนสนิทของเธอ ก็ปีงเข้าตั้งแต่แรกเจอกันเดียว กันเรอกลับมองว่าเข้าดูไม่ค่อยน่าไว้ใจ งานนี้จะมีเบื้องลึกเบื้องหลังอะไรเกี่ยวกับตัวเขาให้ลุ้นมั้ย หรือทั้งหมดทั้งมวลนั้นจะเป็นเรื่องราวในไปเอง -*-

เขาเป็นวารีบพลิกหน้ากระดาษไปพิสูจน์กันเลยดีกว่าค่ะ สาวนตอนนี้มายองนังขอตัวไปหาที่ซ่อนใหม่ก่อนนะคะ จុ្ញា กลัวเพื่อนหายใจค่ะ แบบว่ากำลังเล่นซ่อนแอบอยู่อ่า แหะๆ ๘๘"

ด้วยไมตรีจิต
สาวน้อยมายองนัง¹
สำนักพิมพ์แม่ใส

JamSai
LOVE
Series

ຕົວອຍ່າງ

วิจัก

นักเขียน

Hello ทุกคน \(^_>^_<)/ ยกสองไม้สองมือขึ้นไปกรี๊ดความสนใจ
ยังจำกันได้มั้ยเอ่ย~ หลังจากหายไปนานมากๆ เรา ก็กลับมาพร้อมกับหนุ่มหล่อร้าย
ชาญ 'ไอ้ตัวแสบ' ที่นักอ่านเรียกร้องและตั้งฉายานี้ให้กันแล้ว ยังจำกันได้มั้ยเอ่ย
ว่ามีไอ้ตัวแสบคนนี้ในเรื่องไหน... หายนะเกิดในเรื่องนั้นทันที 555 และหลังจาก
เป็นตัวประกอบมานาน ในที่สุดเขาคนนี้ก็ได้ขึ้นแท่นเป็นพระเอกหน้าใหม่ของวิก
เรา กับเข้าสักที่ เย^-^

โปรดอย่าถามว่าตกลอดเวลาหนึ่งปีที่หายไปนั้นไวร์เตอร์คนนี้ เคยวลาไปทำอะไร
(ละลายใจที่จะตอบค่ะ U_U) เขายังคงเป็นว่าที่แห่งฝันหนุ่มน้อยจากความแฝงคนนี้
ไว้ด้วยอีกคน ถึงเขาจะไม่ร้ายเท่ากอสโล ไม่เย็นชาเท่าหมอกปราการ แต่ร้อนรุ่งว่าเขา
คนนี้พร้อมที่จะวางแผนอันแนบยลและทำอะไรแผลงๆ ที่คาดไม่ถึงอยู่เสมอ ♥

ยังไงก็ขอบคุณนักอ่านทุกคนที่ยังรอคอย เฝ้ารอ และสามเลือดมาโดยตลอด
รอนานไปนิด แต่นหวังว่าจะไม่นานเกินรอ�้า~ >_< ส่วนคำถามที่ว่าจะ
แต่งเรื่องของใครในองค์กรบาลานซ์อีกหรือไม่... ยังไม่แน่ใจค่ะ ขอพับ
องค์กรนี้ไว้สักพักแล้วstanต่อด้วยเรื่องของคนอื่น (?) ถ้ามีโอกาส
จะกลับมาแต่งหนุ่มๆ สาวๆ ในองค์กรนี้อีกแน่นอน 😊

กุ๊กกาโร่

แบบนี้

แบบนี้

ໃຫຍ່

ໂຂ້ໂຂ້

ຕົວອຍ່າງ

Jamsai
มะกับใจคุณ

ຕົວອຍ່ານ

ບທນໍາ
(ໄພຣດ് Talks)

ຄຖາສັນກວ້າງໃໝ່ທີ່ໄຮ້ຄຸນທຳໃຫ້ມັນນັ້ນທອດຄອນຫຍ່ໃຈອ່າຍຸຄຸນເດືອນ
ອຢ່າງເບື້ອທິ່ນໆ ພມເອນໜັງພິ່ງໜ້າຕ່າງໆເໝ່ອມອອງໄປປະບານ ທ້ອງ ໃນໄຈໄດ້
ແຕ່ໜ້ວງວ່າຈະນີ້ເຮືອງຂະໄຮສຸກາ ໄທ້ທຳບ້າງ

ພມ...ໄພຣດ໌ຮັບ ສົວດວນເວີຍນອຢູ່ກົບກິຈວັດຕະເລີມາ ມາຫລາຍວັນແລ້ວ
ໄຄຣາ ກົງວ່າພມຊອບເຮືອງສຸກາ ພມໜັງຮັກມັນຈຸນຄອນຕ້ວາໄມ້ເຂົ້ນ ແຕ່ນີ້ອະໄຮ...
ທໍາມ່າຍວັນທີຜ່ານມາຊີວິຕົມສົງໄດ້ທ່ອເຫຼີຍເປົ້າເປົ້າເປົ້າເປົ້າ...
ຢືນພູດຢືນເໜັງ =_=

ແລ້ວຄ້າຄຸນກຳລັງຈະເສັນອາໄຫຼມໄປເຫັນວາລາງຄືນຕາມພັບຕາມບາຮ໌ ຮ໏າ
ສາວາ ສັກຄນມານອນກອດ ນັ້ນກີເປັນອີກອ່າຍ່າທີ່ພມເບື້ອຈຸນອຍາກຈະອາເຈີຍນ
ອອກມາເປັນຫ້າວ່າຕົ້ມກັບນ້ຳສໍາມັນທີ່ເປົ້າເປົ້າ ເຖິງພມຈະເປັນພວກໄມ່
ຈົງໃຈກັບຄຸນອື່ນສັກເທິ່ງ ແຕ່ພມຮູ້ສື່ກວ່າສາວາ ທີ່ກົບພມພຽງຮ້າງແຕ່ໄດ້
ດ້ວຍຫຼື່ອເສີຍແລະເຈີນທອນນັ້ນ ໄມຈົງໃຈແລະນ່າຮັງເກີຍຈົກວ່າເປັນໄທ່ນ້າ ຈົງມ້ຍ
ລະຄຽບ

ແລ້ວຄ້າກາຍໃນໄມ່ກີ່ວັນນີ້ໄມ່ມີເຮືອງສຸກຫຼືອນ່າຕື່ນເຕັ້ນເຂົ້າມາ ພມຕ້ອງ

ลงแดงจนอยากจะโดดหน้าต่างตายแน่ๆ!

ตึ๊ง! โครม!

ระหว่างที่ผ่านนั่งคุณคิดอยู่คุณเดียวันนี้เอง เสียงสั่นสะเทือนเหมือนสิ่งของชนกันเข้าอย่างจังก์ทำให้ผมละสายตาจากภายในห้องแล้วหันออกไปมองนอกหน้าต่างจนได้ เพราะผมเป็นพวกที่ชอบลอบสังเกตการกระทำของคนอื่นอยู่ตลอดเลยสร้างให้ห้องบันชั้นสองยืนอยู่ในห้องรู้ว่าบ้าน จะได้เห็นข้างนอกได้ชัดๆ ๘๘

และตอนนี้ผมก็เห็นผู้หญิงคนหนึ่งกำลังกอดเด็กตัวเล็กๆ ด้วยร่างกายที่สั่นเทา ผมได้แต่จ้องมองเรื่อยอย่างสงสัย แต่พอลองสังเกตสถานการณ์โดยรอบ ผมก็เข้าถึงเหตุการณ์ได้ไม่ยาก ผู้หญิงคนนี้คาดว่าไปบังเดึกในอ้อมแขนของเธอไว้เมื่อไหร่ก็ตาม แต่เป็นเรื่องเสียใจที่ถูกรถเฉี่ยวเข้าเลือดไหลประปือเนื้มไปหมด

เสียงเด็กร้องให้และเสียงร้องให้ช่วยของเธอทำให้ผมผุดลูกขึ้นยืนมองพิจารณาใบหน้าของเธอให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผมสีน้ำตาลอ่อนสวยงามประบ่ารับกับใบหน้ารูปไข่ได้เป็นอย่างดี ผิวของเธอขาวละเอียดจนติดใจซีด ดวงตาสีน้ำตาลอ่อนของเธอฉายแฉ้นตื่นตระหนก จมูกกับริมฝีปากรับกันได้อย่างเหมาะสม และถึงแม้มีร่องรอยบนใบหน้าของเธอจะประปือไปด้วยคราบเลือดแต่เธอ ก็ยังดูสวยจริงๆ

อา...ไม่ปฏิเสธหรอกนะว่าผมเองก็ชอบผู้หญิงสวยๆ แต่สิ่งที่เปลกคือผมเริ่มถูกชะตากับเธอขึ้นมาอย่างบอกไม่ถูก

แต่ก็มีบางอย่างที่ผมไม่เข้าใจ...

ว้าวอ... ว้าวอ...

เสียงหวาดระทึกดังขึ้น หลังจากนั้นทีมแพทย์กับพยาบาลก้าวเข้ามายังมาจากตันนี้และช่วยกันหามร่างอันไร้เรี่ยวแรงของเธอไว้ ผมเห็นเธอหันไปมองเด็กที่ช่วยชีวิตไว้ด้วยรอยยิ้ม และสิ่งนั้นเองที่ทำให้ผมยิ่งไม่เข้าใจเข้าไปใหญ่

คนเราสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้โดยไม่หวังผลตอบแทนจริงๆ งั้นเหรอ...

ผู้ชายตัวเองในใจและได้แต่ส่ายหน้า...เป็นไปไม่ได้หาก...ชายคนเดຍนอกไว้ว่าของพรีเมี่ยมในโลก แต่ผู้หญิงคนนี้ทำให้ความเชื่อของผู้เริ่มเปลี่ยนไป ทั้งยังทำให้หัวใจที่ห่อเหี้ยวและกำลังเบื่อหน่ายของผู้เดันแรงอย่างมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกรั้ง และทุกครั้งที่เป็นแบบนี้ ผู้บอกรู้ได้เลยว่า เรื่องสนุกๆ กำลังจะเกิดขึ้นแล้วล่ะ หึๆ

บางที...เชอคนนี้อาจจะเป็นเหยื่อที่ผู้กำลังตามหาได้ ผู้จดจำใบหน้าของเธอได้อย่างแม่นยำ เพราะจั้นมันไม่ยากเลยสำหรับคนอย่างผู้ที่จะทราบหาตัวเธอจากเมืองเล็กๆ แห่งนี้

หึๆ ในเมื่อของเล่นขึ้นใหม่ออกเดินทางมาหามถึงที่ มีหรือที่ผู้จะปล่อยให้มันลอยผ่านหน้าไปโดยไม่คิดว่าไว เขายังไง ได้เวลาที่มันสมองกลของผู้ที่ได้รับฉายาว่า 'จอมวางแผน' จะเริ่มทำอะไรสนุกๆ ที่คาดไม่ถึงข้างหน้าแล้ว

เหยื่อตัวน้อยๆ ที่น่ารักของผู้... ๘๘

1

(แผนดี Talks)

ฉันก้าวมาหยุดอยู่ที่หน้าห้องซ้อมของภาคตนตรีตัววันตก มองประตูไม่สักบานใหญ่ที่ปิดสนิท ลูกลมหายใจเข้าปอดลึกๆ จากนั้นก็ผลักประตูให้เปิดออกช้าๆ ด้วยหัวใจที่เต้นร้าวเร้า

ภาพที่เห็นคือวงดนตรีตัววันตกกำลังซ้อมเพลงกันอย่างยิ่งใหญ่ บนเวที แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่ฉันตามหา ฉันกวาดสายตามองไปรอบๆ ก่อนจะพบกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งมักจะมายืนหลบมุมอยู่หลังม่านด้านหลังห้องเป็นประจำ ฉันถอนหายใจและตอบมอง 'เขา' พว็อมกับกระตุกยิ่มบางเบาให้โดยที่เขายังไม่เคยมองเห็น

ไม่ว่าจะมองกี่ครั้งกี่หนก็ไม่รู้เบื้อง แม่คราฯ จะบอกว่าเขามาแล้ว ลีกลับ และไรท์มาที่ไป แต่ฉันก็ไม่อาจละสายตาไปจากเขารู้ได้เลย เขายังเป็นชายหนุ่มที่มีผู้เสียด้วยศรีษะแต่ทว่าโดยเด่น ดวงตาสีดำสนิทของเขากำลัง

ทอประกายและมองตรงไปที่เวที จมูกของเข้าได้เป็นสัน และริมฝีปากเรียว ได้รูปที่กำลังกระตุกยิ่มบางๆ อย่างเจ้าเล่ห์อยู่นั้นทำให้หัวใจฉันแทบละลาย กล้ายเป็นโน้น้ำระเหยขึ้นไปในอากาศดังแต่แรกพบกันเมื่อหลายวันก่อน
ฉันเหลือยิ่มออกมากอย่างไม่มีสาเหตุและตอบมองเขากลับยุ่นนานแสนนาน
จนกระทิ่...

"มาดูฉันซ้อมหรือ แม่นดี้ ๘๘"

เสียงใสๆ ของโนใน เพื่อนสนิทของฉันดังขึ้นด้านหลัง เขายังคงเดิน ตรงมาหาฉัน ในเมื่อมีไวโอลินคันโปรดที่เข้ากับเธอได้รวกับเป็นอย่างไรซึ้ง ที่สามสิบสามของร่างกาย เธอส่งยิ่มให้ฉันอย่างร่าเริง

โนในเป็นผู้หญิงรูปร่างสูงไปริ่ง เวลาที่เธอใส่กระโปรงยาวๆ แบบ ยิปชี เธอจะสายรากับหลุดออกจากโทรศัพท์นิยายเรียวกะ ใบหน้าของเธอ เรียวเล็กเป็นรูปไข่ แม้ผิวจะขาวซีดด้วยโรคประจำตัวแต่ก็ไม่ได้ทำให้เธอ ดูหมองลงเลย ดวงตาสีน้ำตาลอ่อนเป็นประกาย ขนาดฉันเป็นผู้หญิงยังต้อง ยอมรับเลยว่าเธอสวยมากๆ

แต่วันนี้ไม่ในคงเดินลำบากหน่อย เพราะเธอเพิ่งเอาร้าวไว้ทาง รถเพื่อช่วยเด็กที่หนาไม่รู้ไว้จนกระดูกร้าวที่ขาซ้าย โชคดีที่หมอบอกว่า ไม่เป็นอะไรมาก เข้าไฟครุ่นนานก็หาย...ยังนิ่มกจะชอบทำอะไรเกินตัว แบบนี้แหละ -_-

"เชอร์รี่ว่าฉันไม่ได้มาหาเธอ"

ฉันตอบและนั่งก์ทำให้โนในหุบยิ่มลงอย่างรวดเร็วก่อนจะเบี้ยงหน้า

"ฉันบอกกีครั้งแล้วว่าเธอจะต้องไม่ยุ่งกับผู้ชายคนนั้น..."

โนในพูดและฉันไม่เข้าใจเธอจริงๆ เธอร์รี่ว่าฉันชอบผู้ชายคนหนึ่งที่ อุ้ยในห้องนี้ และเธอไม่จะพูดกับฉันด้วยสีหน้าจริงจังทุกครั้งว่าฉันไม่ควร ไปข้อกเงี่ยวกับเข้า เพราะหมอนนนคือตัวอันตราย แต่ฉันมองไม่ออกเลย ว่าเขากจะอันตรายตรงไหน

เพราะเขาน่าหล่อจะตาย ไม่มีทางเป็นคนร้ายไปได้อย่างแน่นอน
>_<

"ฉันบอกไม่ถูกหรอกนะว่าทำไม่...แต่สายตาของเข้า ทุกครั้งที่มองมา

มันเหมือนมีอะไรบางอย่างแฝงอยู่ และฉันเชื่อว่ามันต้องไม่ใช่เรื่องดีแน่นอน
ไม่ในบอกฉันอย่างจริงจัง แต่ฉันก็ไม่เชื่อ

"อย่าเอ่อร์น่าไม่โน เขอกำลังบอกว่าเธอเกลียดชี้นน้ำเข้าและจะให้ฉัน
เกลียดด้วยยังนั้นสิ -_-~"

"ไม่ใช่...ฉันไม่ได้เกลียดชี้นน้ำเขานะ แต่เข้นส์ฉันบอก"

ไม่ในพยายามพั่งบอกฉันด้วยแวร์ต้าจริงจัง เธอพ่นลมหายใจออก
มา กับความดื้อด้านของฉัน แต่ถ้าไม่ในจะมีเหตุผลแค่นี้ล่ะก็...ฉันคงไม่
จำเป็นต้องเชือเชือหรอ ก...จริงมั้ย

"ฉันไม่่อยากพูดกับเธอแล้ว เธอจะมาเหมารรวมไม่ได้หรอ กนั่ว
ทุกอย่างบนโลกนี้ต้องเป็นไปตามที่เธอคิดนะ"

"ฉันพูดจริงๆ นะ แม่นดี!"

"เธอไม่เห็นหรือว่าเขาก็อกจะสูญเสีย ยิ้มเย้ม เธอต้องลองมองเข้า
ไปในดวงตาสีดำสนิทของเขาแล้ว เธอจะรู้ว่าเขานี่เป็นคนดี อีกอย่างนัดหนึ่ง
เขาก็จะเคร่งศานานิตา ด้วย เขายังไงก็ไม่สามารถรู้ปัจจุบันที่หลอก
นั่น เธอไม่เห็นหรือ..."

พอฉันพูดมาถึงตรงนี้ไม่ในกลับเงียบไม่ตอบอะไร เธอเบิกตากราวงขึ้น
และมองข้ามไม่เหลือฉันไป

"ฉันคิดว่าเธออาจะกำลังพูดถึงฉันอยู่หรือเปล่า..."

เสียงนุ่มนุ่มทุมที่ดังอยู่ไม่ไกลไม่ใกล้ทำให้ฉันสะดุ้งเขือก ฉันหันขึ้นกลับ
ไปมองทันที ก่อนจะรีบก้มหน้าต่ำลงเพื่อหลบดวงตาสีดำสนิทของเขารึ
มองตรงมาที่ฉันอย่างเปิดเผย

"เออ...คือว่า..."

"ฉันไม่รู้จะเรอหรอ กนั่ว...สาวน้อย ๘๘"

เขายังด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน และเป็นเพราะฉันไม่ได้มอง ฉันจึงไม่รู้
ว่าตอนนี้เขากำหนดยังไง แต่ที่แน่ๆ ไม่โนที่ยืนอยู่ด้วยกันไปกำลังก้าวเท้า
เดินปีงปังออกไปจากตรงนั้นแล้ว ไม่สิ...ไม่ใช่เดินปีงปัง ต้องบอกว่าเดิน
เป็น กอกไปมากกว่า =_=

"เพื่อนเรอคุณไม่ชอบฉัน渺茫เลยนะ ๘๘"

